

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko palveluun, joka muodostuu lähinnä loma-asunnon käyttöön antamisesta ja jonka yhteydessä palvelun muita osatekijöitä on pidettävä vain pääasiallisen palvelun liitännäisinä palveluina, 12.11.1992 annetun tuomion Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435) mukaisesti yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 306 artiklassa tarkoitettua matkatoimistoja koskevaa erityisjärjestelmää?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko tällaiseen palveluun soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 306 artiklassa tarkoitettua matkatoimistoja koskevan erityisjärjestelmän ohella myös mainitun direktiivin 98 artiklan 2 kohdassa, luettuna yhdessä liitteessä III olevan 12 kohdan kanssa, tarkoitettua lomamajoitukseen sovellettavaa alennettua verokantaa?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Valitus, jonka OZ on tehnyt 22.9.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-607/16, OZ v. EIP, 13.7.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: OZ (edustaja: B. Maréchal, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Unionin tuomioistuimen on

- kumottava valituksenalainen tuomio T-607/16 kokonaisuudessaan
- kumottava EIP:n pääjohtajan Werner Hoyerin 16.10.2015 tekemä päätös, joka tehtiin Dignity at work -tutkimamenettelyssä, joka oli pantu vireille OZ:n pyynnöstä 20.5.2015 hänen esimiästään Fää kohtaan ja jonka tutkintakomitea oli tutkinut, ja kumottava 14.9.2015 päivätty OZ:n pyyntöä koskeva kertomus, jolla hänen kantelunsa hylättiin ja jossa esitettiin sopimattomia suosituksia
- veloitettava EIP maksamaan korvausta sairauskuluista OZ:n kärsimän vahingon johdosta 977 euroa (arvonlisäveroineen) tähän päivään mennessä ja 5 850 euroa alustavana määränä tulevista sairauskuluista
- veloitettava EIP korvaamaan aineeton vahinko, jonka määrä on 20 000 euroa
- veloitettava EIP korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudelliset kulut, joiden määrä on 35 100 euroa (arvonlisäveroineen)
- veloitettava EIP korvaamaan valituksesta ja asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- määrättävä EIP aloittamaan uudestaan Dignity at work -tutkimamenettely ja/tai EIP:n pääjohtaja tekemään uusi päätös.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuimen on kumottava unionin yleisen tuomioistuimen 13.7.2017 antama tuomio, OZ v. Euroopan investointipankki (T-607/16), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jolla vaadittiin kumottavaksi EIP:n pääjohtajan 16.10.2015 tekemää päätöstä, joka oli tehty Dignity at work -tutkintamenettelyssä, jonka OZ oli pannut vireille F:ää kohtaan 20.5.2015 esittämällään pyynnöllä ja joka koski väitteitä, jotka tutkintakomitea oli tutkinut, seksuaalisesta häirinnästä. Valittaja vaatii kumottavaksi myös tutkintakomitean 14.9.2015 päivättyä kertomusta, joka koskee hänen 20.5.2015 tekemällään pyynnöllä käynnistettyä Dignity at work -tutkintamenettelyä (jäljempänä yhdessä riidanalainen päätös ja kertomus).

Asiassa on kyse seksuaalista häirintää koskevista väitteistä, jotka OZ esitti esimiehestään F:stä, ja jotka koskevat vuosien 2011 ja 2014 välistä aikaa ja joiden johdosta OZ pani vireille virallisen Dignity at work -tutkintamenettelyn 20.5.2015.

Tämän menettelyn mukaisesti tutkintakomitea antoi 14.9.2014 kertomuksensa, jonka perusteella EIP:n pääjohtaja teki päätöksensä 16.10.2015.

Valittaja väittää seuraavaa: (i) tutkintamenettelyssä on tapahtunut useita sääntöjenvastaisuuksia, joilla on loukattu erityisesti OZ:n oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, hänen oikeuttaan tulla kuulluksi (sellaisena kuin siitä määrätään Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa (ii) sekä kertomuksessa että päätöksessä on useita seikkoja, joilla ei ole merkitystä OZ:n seksuaalista häirintää koskevan kantelun käsittelyssä ja joilla tämän lisäksi loukataan hänen yksityiselämänsä ja jotka olisi täten poistettava mainitusta asiakirjoista tai jotka ovat merkityksettömiä ja ylittävät tutkinnan kattaman alan.

OZ pyrki tuloksetta sovintoratkaisuun erityisesti aloittamalla EIP:n henkilöstösääntöjen 41 artiklassa tarkoitettua sovittelemennettelyä (joka todettiin epäonnistuneeksi 22.4.2016) ja nosti tämän jälkeen asianajajansa Benoit Maréchalin välityksellä kanteen Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa päätöksen ja kertomuksen kumoamiseksi.

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen 13.7.2017 antamallaan tuomiolla. Se katsoi, ettei EIP ollut kohdellut OZ:ta sääntöjenvastaisesti seksuaalista syrjintää koskevassa tutkintamenettelyssä, ja hylkäsi vahingonkorvausvaatimuksen.

Nyt esittämässään valituksessa OZ vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi unionin oikeutta, ja pyrkii osoittamaan EIP:n vastuun asiassa.

- Ensimmäinen valitusperuste: dignity at work -tutkintamenettelyä sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa ja perusoikeuskirjan 47 artiklaa on rikottu. OZ:n Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja menettelyyn ja hänen oikeuttaan tulla kuulluksi on loukattu seksuaalista häirintää koskevan tutkimuksen kuluessa.
- Toinen valitusperuste: Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa ja perusoikeuskirjan 7 artiklaa on rikottu: kertomukseen ja EIP:n pääjohtajan päätökseen on sisällytetty merkityksettömiä seikkoja ja kommentteja, millä on loukattu OZ:n oikeutta hänen yksityiselämänsä kunnioittamiseen.
- Kolmas kanneperuste: valittajan oikeussuoja on evätty, koska unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut asiasta esitettyjen tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella.